

Књига пророка Данила — Шездесет и шести број

Откривање пророчке симфоније: време запечаћења, позни дажд и позив да се изађе из Вавилона

Jeff Pippenger
2024-01-30

Одељак који смо разматрали у претходном чланку каже да „велико изливање Светога Духа“ из осамнаесте главе Откривења „неће доћи док не будемо имали просвећен народ, који из искуства зна шта значи бити сарадници Богу“. Али обећање гласи да ће, када „будемо имали потпуно, свецелим срцем учињено посвећење служби Христовој, Бог ту чињеницу признати изливањем свога Духа без мере“. Поистовећење „великог изливања“ подразумева мање изливање (мерење).

Дана 11. септембра 2001. године, сишао је моћни анђео из осамнаесте главе Откривења, али „највећи део цркве“ тада није био, а још увек „нису сарадници с Богом“. Између 11. септембра 2001. године и тренутка када Бог утврди чињеницу да коначно постоји група која је достигла „потпуно, целосрдно посвећење служби Христу“, позни дажд се „мери“, одвија се суд живима и суд почиње од дома Божјега.

Осамнаесто поглавље Откривења препознаје два гласа, за које нас сестра Вајт обавештава да су два позива упућена црквама. Други глас (позив) јесте позив да се изађе из Вавилона, који наступа са ускоро долазећим недељним законом. Први глас дошао је 11. септембра 2001. године. Изливање Светога Духа које је тада започело било је „одмерено“, јер је Христос најпре морао да очисти народ на који ће коначно излити Светога Духа „без мере“, подижући га као заставу у часу великог земљотреса. Та група је морала бити очишћена пре него што се огласи други глас из Откривења осамнаест, јер су они ти који треба да објаве ту поруку.

При првом разочарању у пролеће 1844. године, протестанти су постали отпали протестанти, а верни, који су се тада нашли у времену одлагања, представљали су храм оних који раније нису били Божји народ. Дана 11. септембра 2001. године, силни анђео из Откривења осамнаест сишао је, и отпочео је први корак у чишћењу и подизању Божјег храма последњих дана, а отпочео је испитивањем лаодикијског адвентизма. Дана 18. јула 2020. године, отпочео је други корак процеса испитивања. Приликом Христовог крштења отпочео је процес одвајања древног Израиља, јер је Христос тада изабрао прве ученике, који су били темељ хришћанског храма који је Он подизао у тој историји.

На почетку Своје троипогодишње службе, Христос је очистио храм, који је назвао „домом Свога Оца“, а на крају Своје службе, када је храм очистио по други и последњи пут, Његова објава гласила је: „Ето ће вам се оставити ваша кућа пуста.“ Претходни заветни народ био је заобиђен, а Његов новозаветни народ био је успостављен као „Његов Храм“. При недељном закону, корпоративна структура Цркве адвентиста седмог дана биће пуста.

„Пророк каже: ‘Видех другог анђела где силази с неба, који имаше велику власт; и земља се засја од славе његове. И повика силно јаким гласом говорећи: Паде, паде Вавилон велики, и поста станиште демона’ (Откривење 18:1, 2). То је иста порука која је дата по другом анђелу. Вавилон паде, ‘јер напоји све народе вином гнева блуда својега’ (Откривење 14:8). Шта је то вино? — Њене лажне науке. Она је дала свету лажну суботу уместо Суботе четврте заповести, и поновила лаж коју је Сатана најпре рекао Еви у Едему — природну бесмртност душе. Многе сродне заблуде она је надалеко и нашироко раширила, ‘учећи као науке заповести човечије’ (Матеј 15:9).“

„Када је Исус започео своју јавну службу, очистио је Храм од његовог светогрдног скрнављења. Међу последњим делима Његове службе било је друго чишћење Храма. Тако се и у последњем делу опомене свету упућују два посебна позива црквама. Порука другог анђела гласи: ‘Паде, паде Вавилон, град велики, јер вином гнева блуда својега напоји све народе’ (Откривење 14:8). А у силном покличу поруке трећег анђела чује се глас с неба који говори: ‘Изиђите из ње, народе мој, да се не помешате у грехе њезине, и да вам не науде зла њезина. Јер греси њезини допреше до неба, и Бог се опомену неправда њезиних’ (Откривење 18:4, 5).“ Review and Herald, 6. децембар 1892.

Прво очишћење храма усклађује се са првим гласом из осамнаестог поглавља Откривења, а други глас је силни поклич који позива друго Божје стадо да изађе из Вавилона. Стихови од један до три испунили су се када су велики небодери Њујорка били оборени. То се догодило 11. септембра 2001. године, и тада је упућено прво очишћење храма, односно први од два позива црквама. Први позив започео је при Христовом крштењу, када је Свети Дух сишао с неба и отпочело кушање древног Израиља. Дана 11. августа 1840. године, прво очишћење храма, односно први од два позива црквама, било је упућено милеритском покрету.

У то време отпочела је позна киша и запечаћење сто четрдесет и четири хиљаде, упоредо са завршним призорима истражног суда. У тим завршним призорима Христово дело је представљено као Његово брисање греха верних из књиге греха, или брисање имена оних који се изјашњавају као хришћани из књиге живота. Тај временски период јесте период кропљења позне кише, јер ће Бог излити Светога Духа без мере тек када црква буде чиста. У време закона о недељи, изливање Светога Духа биће без мере.

„Шта чините, браћо, у великом делу припреме? Они који се сједињују са светом примају световни калуп и припремају се за жиг звери. Они који немају поверења у себе, који се понижавају пред Богом и чисте своје душе послушношћу истини, они примају небески калуп и припремају се за печат Божји на својим челима. Када уредба буде издата и жиг утиснут, њихов ће карактер остати чист и непрекоран за вечност.“ Testimonies, volume 5, 216.

„Дело Светога Духа јесте да осведочи свет о греху, о правди и о суду. Свет може бити опоменут једино ако види оне који верују истини посвећене истином, како поступају по узвишеним и светим начелима, показујући у високом, узвишеном смислу линију разграничења између оних који држе заповести Божје и оних који их газе ногама. Посвећење Духа означава разлику између оних који имају печат Божји и оних који држе

лажни дан одмора. Када дође проба, јасно ће се показати шта је жиг звери. То је држање недеље. Они који, пошто су чули истину, и даље сматрају овај дан светим, носе обележје човека безакоња, који је помислио да промени времена и законе.“ Bible Training School, December 1, 1903.

Исаија указује на „дан источнога ветра“, који он такође означава као „силан ветар“, који је обуздан (задржан), као на тренутак када „мерење“ почиње.

С мером, кад она избија, препираћеш се с њом; Он задржава свој љути ветар у дан источнога ветра. Стога ће се тиме очистити безакоње Јаковљево; и ово је сав плод уклањања греха његова: кад све камење жртвеника претвори у кречњачко камење разбијено у комаде, лугови и ликови неће више стајати. Али утврђени град остаће пуст, и насеље напуштено, и остављено као пустиња; онде ће теле пасти, и онде ће лежати, и оголити гране његове. Кад се осуше гране његове, биће поломљене; жене долазе и пале их; јер је то народ без разума; зато му се неће смиловати Онај који га је начинио, и неће му указати милост Онај који га је саздао. И догодиће се у тај дан, да ће Господ овршити од тока реке до потока Египатског, и ви ћете бити сабрани један по један, о синови Израилеви. И догодиће се у тај дан, да ће се затрубити у велику трубу, и доћи ће они који беху готови да погину у земљи Асирској, и прогнаници у земљи Египатској, и поклониле се Господу на гори светој у Јерусалиму. Исаија 27:6–13.

„Источни ветар“ је сила која потапа „тарсиске лађе“ и доноси суд над тирском блудницом. „Источни ветар“ је сила која чини да се цареви уплаше. „Источни ветар“ је оно што је донело „сушу“ на Египат, која је произвела седам година глади, док су Јосиф и Фараон сав свет (Египат) довели у ропство; и „источни ветар“ је био тај који је донео „скакавце“ који су све појели приликом избављења из Египта. Ислам је „источни ветар“.

Реформни покрети библијског пророчанства утврђују да сваки реформни покрет има своју особиту тему. Тема реформног покрета сто четрдесет и четири хиљаде јесте ислам. Дана 11. септембра 2001. године, ислам трећег тешко је напао звер земаљску, а Џорџ В. Буш, „други“, одмах је поставио ограничење на „источни ветар“. У том догађају, како бележи сестра Вајт, када велике зграде Њујорка буду оборене, Откривење осамнаест, стихови један до три, било је испуњено. Та три стиха представљају први од два гласа у осамнаестој глави Откривења. Други глас налази се у четвртном стиху, и он означава позив за излазак из Вавилона, који започиње недељним законом у Сједињеним Државама. Ислам трећег тешкоја задржавају четири анђела из седме главе Откривења, док се сто четрдесет и четири хиљаде запечаћују.

„Господ Бог је Бог ревнитељ, ипак дуго подноси грехе и преступе Свога народа у овом нараштају. Да је Божји народ ходио по Његовом савету, дело Божје би напредовало, поруке истине биле би ношене свим народима који живе по лицу целе земље. Да је Божји народ веровао Њему и био извршилац Његове речи, да су држали Његове заповести, анђеоло не би дошао летећи посред неба с поруком четворици анђела који су требало да пусте ветрове да дувају по земљи, вичући: Задржите, задржите четири ветра да не дувају по земљи док не запечатим слуге Бога нашега на челима њиховим. Али зато

што је народ непокоран, неблагодаран, несвет, као стари Израил, време се продужава да би сви чули последњу поруку милости која се објављује силним гласом. Дело Господње је било ометено, време запечаћења одложено. Многи нису чули истину. Али Господ ће им дати прилику да чују и да се обрете, и велико дело Божје ће поћи напред.“ Manuscript Releases, volume 15, 292.

Они који су запечаћени, бивају запечаћени пре недељног закона, јер свет може бити опоменут, и стога позван да изађе из Вавилона, једино ако види мушкарце и жене у кризи недељног закона са печатом Божјим. Запечаћивање сто четрдесет и четири хиљаде отпочело је 11. септембра 2001, али је време запечаћивања било одложено.

Сви пророци се обраћају последњем нараштају, а овај одломак се непосредно односи на завршни нараштај. У овом завршном нараштају Божји народ није „ходио по Његовом савету“, и из тог разлога време запечаћења било је ометено и одложено. Оно је било одложено и ометено од звери из бездана у једанаестом поглављу Откривења, која је убила два пророка. Та звер у време Француске револуције била је атеизам, и она је представљала праслику атеистичког покрета који су увели они који су у покрет Future for America увели „woke-ism“, који се сада суочава са светом, и тада је Future for America престао да ходи у Божјем савету и допустио утицају оних који су заступали своју савремену хомосексуалну агенду, заједно с другима који су заступали одређивање времена, да омету време запечаћења.

„Много тога што ми је откривено навире ми на ум, тако да једва знам како да то изразим. Ипак, не могу да ћутим. Господ се гневи на људе који се сами постављају да владају над својим ближњима и да спроводе планове које је Свети Дух осудио. Више сам изненађена него што могу да изразим вашим пропустом да разаберете да Бог није поставио ове људе. Овај нови поредак ствари требало би да вас узнемири, јер није имао одобрење неба.“

„Prirodno srce ne treba da unosi sopstvena okaljana, kvarna načela u delo Božje. Ne sme biti nikakvog prikrivanja načela naše vere. Poruku trećeg anđela treba da objavljuje Božji narod. Ona treba da naraste do glasnog pokliča. Gospod ima određeno vreme kada će privesti delo kraju; ali kada je to vreme? Kada istina koja treba da se objavi za ove poslednje dane pođe kao svedočanstvo svim narodima, tada će doći kraj. Ako sila sotone može da uđe u sam hram Božji i da upravlja stvarima kako joj je volja, vreme pripreme biće produženo.

„Овде је тајна покрета који су учињени да би се супротставило људима које је Бог послао с поруком благослова за свој народ. Ти људи били су омрзнути. Ти људи и Божја порука били су презрени, исто онако заиста као што је и сам Христос био омрзнут и презрен при свом првом доласку. Људи на одговорним положајима испољили су управо она својства која је открио Сотона. Они су настојали да господаре умовима, да њихов разум и њихове дарове потчине људској надлежности. Учињен је напор да се Божје слуге доведу под контролу људи који немају ни Божје знање ни мудрост, нити искуство под вођством Светога Духа. Рођена су начела која никада нису смела угледати светлост дана. То незаконито дете требало је да буде угушено чим је удахнуло први дах живота.

Ограничени људи ратовали су против Бога и истине и Господњих изабраних весника, супротстављајући им се свим средствима која су се усудили да употребе. Молим вас, размотрите каква је врлина произашла из мудрости и планова оних који су омаловажили Божје поруке и, попут књижевника и фарисеја, презрели управо оне људе које је Бог употребио да изнесу светлост и истину које су биле потребне његовом народу.“ The 1888 Materials, 1525.

Време запечаћења, које је отпочело 11. септембра 2001. године, било је ометено, јер је представницима Сатане било допуштено да уђу у „сам храм Божји“. Питање које овде треба уочити јесте да је од 1798. до 1844. године био подигнут милеритски храм, и да је 22. октобра 1844. гласник завета изненада дошао у свој храм. Храм и војска били су погажени од стране папства хиљаду двеста шездесет година, а када је папство примило своју смртну рану, Христос је отпочео дело подизања милеритског храма, а симбол храма јесте број четрдесет и шест, на основу више сведока.

Дана 11. августа 1840. године, анђеол из десете главе Откривења сишао је, и отпочео је суд над протестантизмом. Та историја понавља се до у најситније појединости.

У Светом писму „источни ветар“ потапа лађе тарсиске, обара онај велики град Тир и чини да цареви и трговци три пута узвикну: „јао, јао“ (авај, авај). Али у одломку из Исаије који разматрамо, дан „источног ветра“ јесте дан када Бог „устеже свој љути ветар“. У овом одломку „источни ветар“ се задржава, како не би спречио дело трећег анђела; дело које се извршава у време позног дажда. У овом одломку, тема „источног ветра“ који се задржава јесте поистовећивање позног дажда, дела трећег анђела и сабирања остале Божје деце у Вавилону. У том временском раздобљу, четири анђела задржавају четири ветра, за време печењења сто четрдесет и четири хиљаде.

И после овога видех четири анђела где стоје на четири краја земље, држећи четири ветра земаљска, да ветар не дува на земљу, ни на море, ни на иједно дрво. И видех другога анђела где узлази од истока сунчаног, имајући печат Бога живог; и повика силним гласом ка четири анђела којима беше дано да нашкоде земљи и мору, говорећи: Не шкодите ни земљи, ни мору, ни дрвећу, док не запечатимо слуге Бога нашега на челима њиховим. Откривење 7:1–3.

Зауостављање „источног ветра“, задржавање „разгневлених народа“ и задржавање „четири ветра“ све се збива током позног дажда, јер је то раздобље позног дажда у којем се печат Божји ставља на Његов народ. Четири ветра које задржавају четири анђела симбол су ислама.

„Анђели задржавају четири ветра, представљена као разјарени коњ који настоји да се отргне и јурне преко лица целе земље, носећи на свом путу разарање и смрт.

„Хоћемо ли спавати на самом рубу вечног света? Хоћемо ли бити троме и хладни и мртви? О, кад бисмо у нашим црквама имали Духа и дах Божји удахнут у Његов народ, да би стао на своје ноге и живео. Потребно је да увидимо да је пут узак и врата тесна. Али када прођемо кроз тесна врата, њихова ширина је без границе.“ Manuscript Releases,

volume 20, 217.

Ове стварности ћемо даље размотрити у наредном чланку, јер управо „у време тих царева“, представљених осмим царством библијског пророштва, које је „од седам“ царстава, Бог успоставља вечно царство.

И у дане ових царева Бог небески подигнуће царство које се никада неће разрушити; и то царство неће се оставити другом народу, него ће разбити и уништити сва та царства, а само ће стајати довека. Јер си видео да се камен одвали од горе без руку, и да разби гвожђе, месинг, глину, сребро и злато; велики Бог обзнанио је цару шта ће бити после овога: и сан је истинит, и тумачење његово поуздано. Данило 2:44, 45.